

φθόγγος. Φθόγγος/ἄρθρωμένος ἤχος, sound/articulated sound, Ἀρχύτας 1.55 ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὄξεις φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερόν ἀμῖν ἐκ πολλῶν γέγονεν. Πρβλ. ἄχος, φωνή, ψόφος.

φθονέειν. Φθονῶ/εἶμαι φθονερός, envy/be jealous, Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. Πρβλ. φθόνος.

φθόνος 1. Ἀσυμμετρία/ἐλάττωμα, asymmetry/defect, Φιλολακος 11.23 τὰς τῶ ἀπείρω καὶ ἀνοήτω καὶ ἀλόγω φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐστὶ 2. Φθόνος, envy, Δημόκριτος 191.24 οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσσει, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται. Πρβλ. ψεῦδος.

φθορά (τύπ. φθορή, συνών. ὄλεθρος, ἀπόλειψις) 1. Φθορά/ὄλεθρος, destruction, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἀπειρον ... ἐξ ἧν δὲ ἡ γένεσις ἐστὶ τοῖς αἰσὶ, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεὼν 2. Φθορά/ζημία, ruin, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίη φθορή. Πρβλ. φθείρεσθαι.

φιλαργυρία. Φιλαργυρία, avarice, Δημόκριτος 222 ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγὴ πρόφασις ἐστὶ φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα.

φιλεῖν (τύπ. φιλέειν) 1. Συνήθως συμβαίνει, it happens usually, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ 123 φύσις ... κρούπτεσθαι φιλεῖ Δημόκριτος 14 (DK II 143,7-12-26) ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλὰ καὶ ψύχη ἤδη καὶ πάχνη ἐπιπνεῖν φιλεῖ ... καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφοτέρω ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ... ἄρχεται Ὁρίων ἐπιτέλλειν καὶ φιλεῖ ἐπισημαίνειν ἐπ' αὐτῷ 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίνεσθαι ἢ αἰδῶς 191.3 τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φι-

λεῖ καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ 228.7 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ... ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι 2. Ἀγαπῶ, love, Δημόκριτος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνόσ φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα.

φιληδονία. Φιληδονία, voluptuousness/passion for pleasure, Δημόκριτος 159.6 ἡδέως ἄν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς, ἐφ' οἷς τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις.

φιλίη 1. Φιλία, friendship, Δημόκριτος 98 ἐνόσ φιλίη ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφυέες 186 ὁμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ 2 (συνών. Φιλότης, ἀντίθ. Νεῖκος). Ἡ ἀγάπη ὡς κοσμικὴ ἀρχή, love as a cosmic principle, Ἐμπεδοκλῆς 18 Φιλίη.

φιλομεμφής. Φιλόψογος/οἰλοκατήγορος, censorious, Δημόκριτος 109 οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφυέες.

φιλονικέειν. Εἶμαι φιλόδοξος, be ambitious, Δημόκριτος 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἠγειῖσθαι, ὅκως ἄξεται εὖ, μήτε φιλονικέοντα παρὰ τὸ ἐπιεικὲς μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ.

φιλονικίη. Ἀμετρὴ φιλοδοξία, immoderate ambition, Δημόκριτος 237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος.

φίλος 1. Φίλος/ἀγαπητός, friendly/beloved, Ξενοφάνης 7.4 ἐπεὶ ἢ φίλον ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον 2. Φίλιος/οἰκεῖος, friendly/familiar, Ἐμπεδοκλῆς 110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι 115.3 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φίλα γυῖα μίην. || Ἐμπεδοκλῆς 137.1-6 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν αἰείρας ... θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσι 3. Φίλος, friend, Ἐμπεδοκλῆς 112.1 καὶ 114.1 ὦ

